

Wessel (30) maakt levende sculpturen

Zuidoost-Brabant barst van de jonge creatievelingen. Wat maken ze, waarom juist hier en wat is hun droom? Aflevering 13 van Goed Bezig: kunstenaar Wessel Verrijt (30).

Anneke van Wolfswinkel
anneke.van.wolfswinkel@ed.nl
Eindhoven

In Oisterwijk, naast de werkplaats van meesterpatissier Robèrt van Beckhoven, is het EKWC gevestigd: het Europees Keramisch Werkcentrum. In dit instituut, dat kunstenaars en ontwerpers van over de hele wereld aantrekt, wordt geen deeg, maar klei de ovens in geschoven. Hier werkt de Eindhovense kunstenaar Wessel Verrijt drie maanden lang aan een groep sculpturen. Deze zomer zullen ze te zien zijn op de h3h Biënnale in Oosterhout.

Heb je al eerder met keramiek gewerkt?

„Nee. Toen ik hier acht weken geleden begon wist ik niets van klei. Op de academie ontweek ik de keramiekwerkplaats altijd, omdat ik het veel te complex vond. Voor de sculpturen die ik normaal gesproken maak, gebruik ik materiaal dat ik vind op plekken waar verbouwd wordt: karton, hout, stof en aluminium. Daarvan maak ik sculpturen die gebruikt worden in performances. Ik hou van performance, maar wist op de academie al dat ik er zelf niet goed in ben. Daarom begon ik een soort ‘safe shelters’ te maken waarin ik me kon verschuilen, en waar je alleen mijn handen en voeten zag. Als de performers in

mijn werk zitten en ze in beweging zetten, worden het hybrides van mens en materiaal. Keramiek is totaal anders dan de vergankelijke materialen die ik gewend ben: het kan eeuwen blijven bestaan. Dankzij de experts die hier in huis zijn heb ik in een paar weken tijd meer over keramiek geleerd dan ik anders in jaren zou leren.”

Toen ik hier acht weken geleden begon wist ik niets van klei

– Wessel Verrijt, kunstenaar

Wat ben je nu aan het maken?

„De sculpturen die ik hier maak zijn voor de h3h Biënnale in Oosterhout. Ze komen buiten te staan, in de tuin van een klooster. De sculpturen die ik voor performances maak, komen in beweging. Maar ook in deze beelden wil ik beweging of dynamiek suggereren, door de manier waarop ze ten opzichte van elkaar geplaatst zijn. Ze zijn open van boven, als een soort vazen, en ook aan de zijkanten zijn openingen. Daar ga ik elementen van hout en

stof in plaats. Dat contrast tussen het eeuwige en het vergankelijke vind ik mooi. Ze staan nu te drogen, en intussen ben ik met glazuur aan het experimenteren. Volgende week ga ik glazuren, en dan gaan ze de oven in. Het bakken duurt twee of drie dagen, omdat de temperatuur heel langzaam omhoog gebracht wordt, tot 1220 graden, en ook heel langzaam weer omlaag gaat.”

Je eigen atelier is in Eindhoven. Wat maakt die stad voor jou als maker aantrekkelijk?

„Ik ben opgegroeid in Lierop, ben op kamers gegaan in Eindhoven, en ook toen ik aan de kunstacademie in Den Bosch studeerde bleef ik in Eindhoven wonen. Voor mij als beginnende maker is Eindhoven een hele fijne stad. Ik heb een betaalbaar atelier in een oude school in Woensel-Noord, en er zijn veel plekken waar ik experimenten kan doen, werk kan maken of performances uit kan voeren. Ik werk veel samen met United Cowboys, maar ook bij De Fabriek, TAC of T56 kan ik altijd terecht. Met de trein ben ik zo in Rotterdam, Amsterdam of Brussel, waar ik ook vaak werk. Ooit wil ik wel in Parijs of Berlijn wonen, dat lijkt mij heel spannend. Maar voorlopig zit ik goed in Eindhoven.”

Wat is je toekomstdroom?

„Ik zou een speelfilm willen maken met mijn sculpturen en performers. En ik zou het gaaf vinden om een keer een hele grote performance te maken, waarin heel veel van mijn sculpturen tegelijk, in een grote scenografie, allemaal samen in beweging zijn.”

▲ Kunstenaar Wessel Verrijt: „Ooit wil ik wel in Parijs of Berlijn wonen. Maar voorlopig zit ik goed in Eindhoven.” FOTO KEES MARTENS/DCI MEDIA